

Farum den 9. september 2020.

Til nævnsformand Ulrik Finn Jørgensen
Fredningsnævnet for København, c/o Retten i Hillerød
Sdr. Jernbanevej 18B, 3400 Hillerød

Vedr. FN-KBH-098-2019F: Forslag til revision af fredningen Farumgård Park i Furesø Kommune.

I forbindelse med den offentlige høring om sagen på møde den 20. august 2020 i Teatersalen i Farum Kulturhus fremsatte jeg følgende bemærkninger til sagen:

"Jeg hedder Poul Lüneborg og jeg er formand for Furesø By og Land, som er en lokalforening under Landsforeningen for Bygnings- og Landskabskultur.

Fredningen af Farumgård med tilhørende barokhave og park har nu bestået i mere end 70 år. Gennem den sidste halve snes år er den offentlige debat om fredningsvilkårene og efterlevelsen af disse tiltaget. Aftalen om offentlighedens adgang til at passere gennem Farumgård, som er indføjet i fredningskendelsen, har medført en tiltagende trafik af gående, kondiløbere og cyklister. Denne trafik, som oprindeligt var ganske beskedent, har gennem de seneste år fået et meget betydeligt omfang, som er vanskeligt at forene med privatlivets fred. Ejerens adgang til at trække godkendelsen af offentlighedens adgang til Farumgård tilbage er lagt til grund for byrettens dom fra den 18. juni 2018 i forbindelse med rettens stillingtagen til kommunens politianmeldelse af ejeren for lukning af offentlighedens adgang til Farumgård, efter at hans gartner var blevet slået ned. Landsretten har efterfølgende afvist at behandle sagen under henvisning til det manglende juridiske grundlag for en straffesag.

I foreningens bestyrelse har vi med stigende bekymring fulgt sagens udvikling gennem de seneste år. Vi har i forlængelse heraf noteret os kommunens rejsning af den foreliggende fredningssag.

I Furesø By og Land ønsker vi at slå til lyd for vigtigheden af, at de grundlæggende principper i den oprindelige fredning fra 1949 fastholdes. Samfundsudviklingen og her ikke mindst borgernes stigende brug af naturen til motionsaktiviteter m.v. har vist, at offentlighedens adgang til at passere gennem Farumgård ikke længere kan opretholdes som fastlagt i den oprindelige aftale. Der er tilsyneladende i offentligheden blandt kondiløbere, Mountainbikere og en del almindelig cyklister kun i beskedent omfang vilje til at efterleve aftalens regler for passage gennem Farumgård, og der er slet ingen der ønsker, at en myndighed skal påse overholdelsen af sådanne regler.

Derfor må det efter Furesø By og Lands vurdering være op til den nu rejste frednings sag at afgøre, om offentlighedens adgang til Farumgård skal opretholdes og i givet fald på hvilke ændrede vilkår.

Furesø By og Land kan ikke anbefale, at offentlighedens adgang til at passere gennem Farumgård på de hidtidige vilkår opretholdes, da denne løsning har vist sig uforenelig med hensynet til ejerens behov for et privatliv, og da det må skønnes, at en opretholdelse af denne adgang kun vil være konfliktskabende i betragtning af erfaringerne fra de seneste år.

Kommunens 3 alternative forslag til stiføring er alle på afgørende måde i strid med den oprindelige frednings principper til beskyttelse af gårdens bygninger og barokhaveanlægget.

Det er på baggrund af disse overvejelser, at Furesø By og Land i skrift og tale gennem de seneste 3 år har opfordret til, at kommunen går i forhandling med ejeren af Farumgård for at nå frem til en aftale, der kan opretholde offentlighedens adgang til at nyde de kulturhistoriske værdier, som Farumgård med tilhørende barokhave og park repræsenterer. En sådan aftale kunne baseres på den skitserede nordlige stiføring. Hvorvidt en sådan aftale skal godkendes af fredningsmyndighederne må i givet fald være op til Fredningsnævnet at afgøre.

Endelig skal Furesø By og Land henstille til Fredningsnævnet at vurdere, om Fredningen af Farumgård med tilhørende barokhave og parkanlæg i dag er en sag, som skal reguleres efter Naturfredningsloven, eller om forholdet ikke mere retteligen bør reguleres efter reglerne i Bygningsfredningsloven, der jo i § 3 stk. 2 indeholder en bestemmelse, som retter sig mod en fredet bygning med tilhørende have- og parkanlæg. Denne bestemmelse blev indføjet i loven med virkning fra 1. januar 1980, dvs. længe efter den gældende fredningskendelse og efterfølgende bygningsfredning af gårdens bygninger.